

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 204)
z dnia 30 sierpnia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 204)

30 sierpnia 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– odpowiedzi: ministra infrastruktury, ministra obrony narodowej, ministra przedsiębiorczości i technologii oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 169 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji odesłań do innych ustaw w toku prac legislacyjnych nad rządowymi projektami ustaw.

– odpowiedź ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 173 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zniesienia limitu uprawniającego do skorzystania z ulgi na małoletnie dziecko, w przypadku dziecka z niepełnosprawnością, w podatku dochodowym od osób fizycznych.

– odpowiedź ministra finansów na dezyderat nr 175 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmiany przepisów dotyczących dodatkowego urlopu wypoczynkowego oraz podniesienia maksymalnej wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej.

– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1373 ze zm.) poprzez objęcie jej zakresem żołnierzy odbywających służbę w wojskach kolejowych (BKSP-145-554/19).

– petycję w sprawie zmiany art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) poprzez usunięcie słowa „istotne” (BKSP-145-541/19).

– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025 ze zm.), ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1360 ze zm.) oraz ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2017 r. poz. 682 ze zm.) w zakresie przepisów dotyczących ubezwłasnowolnienia (BKSP-145-553/19).

– projekty dezyderatów:

- w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej;
- w sprawie zasady wzajemności w zakresie obowiązku wizowego pomiędzy Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki;
- w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu;
- w sprawie ujednoczenia terminologii zawartej w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- w sprawie rozszerzenia dostępu do obcojęzycznych programów telewizyjnych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Marcin Ociepa** sekretarz stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii wraz ze współpracownikami, **Wojciech Skurkiewicz** sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej wraz ze współpracownikami, **Mariusz Kubzdyl** dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Jacek Welter** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Adam Knych** dyrektor Departamentu Analiz i Polityki Migracyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Anna Długosińska** i **Krzysztof Stanisławski** zastępcy dyrektora Departamentu Organizacji Krajowej Administracji Skarbowej Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Tomczak** zastępca dyrektora Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Izolda Buzar-Śmigiel** główny specjalista w Departamencie Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Jarosław Szajner** szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym rozpatrzenie odpowiedzi: ministra infrastruktury, ministra obrony narodowej, ministra przedsiębiorczości i technologii oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 169 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji odesłań do innych ustaw w toku prac legislacyjnych nad rządowymi projektami ustaw. W punkcie drugim rozpatrzenie odpowiedzi ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 173 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zniesienia limitu uprawniającego do skorzystania z ulgi na małoletnie dziecko, w przypadku dziecka z niepełnosprawnością, w podatku dochodowym od osób fizycznych. Punkt trzeci: rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 175 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmiany przepisów dotyczących dodatkowego urlopu wypoczynkowego oraz podniesienia maksymalnej wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. W punkcie czwartym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służbie wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych poprzez objęcie jej zakresem żołnierzy odbywających służbę w wojskach kolejowych (BKSP-145-554/19). Punkt piąty: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) poprzez usunięcie słowa „istotne” (BKSP-145-

541/19). W punkcie szóstym: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025 ze zm.), ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1360 ze zm.) oraz ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2017 r. poz. 682 ze zm.) w zakresie przepisów dotyczących ubezwłasnowolnienia (BKSP-145-553/19).

Proponuję także rozszerzenie porządku obrad naszej Komisji o przyjęcie projektów dezyderatów: w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej; w sprawie zasady wzajemności w zakresie obowiązku wizowego pomiędzy Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki; w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu; w sprawie ujednoczenia terminologii zawartej w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz w sprawie rozszerzenia dostępu do obcojęzycznych programów telewizyjnych. Czy do takiego projektu porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, że taki porządek posiedzenia został przyjęty. Przystępujemy do jego realizacji.

Bardzo proszę przedstawicieli ministrów: infrastruktury, obrony narodowej, przedsiębiorczości i technologii oraz spraw wewnętrznych i administracji o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 169, skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie aktualizacji odesłań do innych ustaw w toku prac legislacyjnych nad rządowymi projektami ustaw. Kto z państwa?

Sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Wojciech Skurkiewicz:

Minister obrony będzie miał najmniej, więc jeśli pan przewodniczący pozwoli...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Proszę bardzo, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MON Wojciech Skurkiewicz:

Bardzo krótko. Panie przewodniczący, szanowni państwo, w zakresie merytorycznej odpowiedzialności ministra obrony narodowej jest zmiana zawarta w art. 13 ust. 3 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, dotycząca zastąpienia wyrazów: „Główniej Komisji Badania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej” wyrazami „Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu”. W ocenie Ministerstwa Obrony Narodowej ta zmiana nie jest konieczna, jako że ilekroć w przepisach prawa i ustawach mówi się o Głównej Komisji Badania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu Instytutu Pamięci Narodowej rozumie się przez to Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu. W przestrzeni prawnej, legislacyjnej jest to ujęte, więc z punktu widzenia Ministerstwa Obrony Narodowej nie ma konieczności, aby dokonywać zmian celem większej przejrzystości polskiego prawa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto w imieniu ministra infrastruktury?

Zastępca dyrektora Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury Krzysztof Tomczak:

Dzień dobry. Krzysztof Tomczak, Ministerstwo Infrastruktury, zastępca dyrektora Departamentu Transportu Drogowego. Wniosek jako postulat do dezyderatu 169 został w pełni uzgodniony i zmieniony stosowną ustawą, która weszła w życie dnia 1 lipca 2019 r. Zatem Ministerstwo Infrastruktury stwierdza, że dezyderat został już wykonany jako funkcjonująca ustawa.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Minister przedsiębiorczości i technologii. Kto w jego imieniu? Proszę bardzo.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii Marcin Ociepa:

Dziękuję. Marcin Ociepa, sekretarz stanu. Panie przewodniczący, panie ministrze, panie i panowie posłowie, w naszym przypadku mamy do czynienia z analogiczną sytuacją.

To znaczy wniosek o charakterze porządkującym został skonsumowany przez ustawę z dnia 1 lipca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. W imieniu ministra spraw wewnętrznych i administracji.

Dyrektor Departamentu Analiz i Polityki Migracyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Adam Knych:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, Adam Knych dyrektor Departamentu Analiz i Polityki Migracyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W zakresie petycji, w odniesieniu do zawartych w art. 211 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach odesłań do ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, nota bene już nieobowiązującej, chciałem uprzejmie poinformować, że wskazane w tej petycji odesłania zostały już zrealizowane poprzez odesłanie do ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Aktualizacja nastąpiła na podstawie art. 1 pkt 72 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw. Weszła ona w życie z dniem 27 kwietnia 2019 r. Natomiast w odniesieniu do zawartych w art. 3 ust. 3, art. 37 ust. 2 pkt 2 oraz art. 66 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin odesłań do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. administracji rządowej w województwie, ustawy z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach uprzejmie informuję, że resort dostrzega potrzebę aktualizacji odesłań do wyżej wymienionych ustaw, nota bene nieobowiązujących. Aktualizacja ta zostanie dokonana w ramach najbliższej nowelizacji ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Prace nad opracowaniem projektu tej nowelizacji już trwają. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Petycję przedstawiała pani poseł Kornelia Wróblewska. Bardzo proszę o pani stanowisko.

Posel Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, chciałam podziękować wszystkim zaproszonym gościom, przedstawicielom różnych resortów, ale również obywatelom, którzy faktycznie przyglądają się polskiemu prawu, analizują dokumenty i zwracają nam posłom, ale również państwu uwagę na pewne nieścisłości. Chciałam tylko powiedzieć, że to, co usłyszeliśmy dzisiaj – w zasadzie większość z postulatów zawartych w petycji została już zrealizowana albo jest w trakcie realizacji – pokazuje, że zaangażowanie obywateli Polski w tworzenie tego prawa ma naprawdę sens i przynosi owoce. Z tego miejsca chciałam tylko bardzo za to podziękować. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Pan Krzysztof Pater. Bardzo proszę o pana opinię.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Chciałem zwrócić uwagę na jedną kwestię. Chodzi o odpowiedzi MON i MSWiA. O ile MSWiA deklaruje, że przy najbliższych pracach nad ustawą ta kwestia zostanie uwzględniona – co jest zbieżne z oczekiwaniami Komisji we wszystkich tego typu przypadkach – to w przypadku odpowiedzi MON takiej deklaracji nie ma. Jest tylko uwaga, że wprowadzenie nie jest niezbędne. Komisja zresztą uważa, że nie jest niezbędne, ale pożądane. Jest więc pytanie, czy MON zamierza zadeklarować wprowadzenie przy najbliższej nowelizacji ustawy tego typu korekty, czy też Komisja ma podejmować w tym zakresie samodzielną inicjatywę?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa? Pan minister, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MON Wojciech Skurkiewicz:

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to ja się odniosę. Szanowni państwo, w obliczu tego, co powiedział mój przedmówca, w pierwszej kolejności powinna zostać znowelizowana ustawa o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawa o kombatantach oraz o niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawa o finansach publicznych, ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych. Dz.U poz. 360 w pierwszej kolejności powinna być znowelizowana, a niestety Ministerstwo Obrony Narodowej na taką nowelizację tych przepisów nie ma wpływu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy do tych uwag jeszcze ktoś z państwa chciałby się odnieść? Nie widzę. Pani poseł, zatem rekomendacja.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Oczywiście przyjmujemy odpowiedzi na dezyderat. Tak jak wspomniałam – bardzo dziękuję, że państwo pozytywnie podeszli do tych postulatów. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja, by przyjąć przedstawione odpowiedzi na dezyderat nr 169 skierowany do prezesa Rady Ministrów. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję państwu przybyłym właśnie w związku z tą sprawą. Chwilka na reorganizację. Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, w punkcie drugim rozpatrujemy odpowiedź ministra rodziny, pracy i polityki społecznej na dezyderat nr 173 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zniesienia limitu uprawniającego do skorzystania z ulgi na małoletnie dziecko, w przypadku dziecka z niepełnosprawnością, w podatku dochodowym od osób fizycznych. Bardzo proszę przedstawiciela ministra o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Welter:

Dziękuję bardzo. Jacek Welter, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Panie przewodniczący, szanowni państwo, przedmiotem niniejszego dezyderatu jest zniesienie kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 27F ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wobec podatników, którzy wykonują władzę, pełnią funkcję lub sprawują opiekę w stosunku do dziecka niepełnosprawnego. W praktyce proponowana zmiana dotyczyłaby rodzin, które uzyskują najniższe dochody i które sprawują opiekę nad jednym dzieckiem niepełnosprawnym.

W ocenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej rozwiązanie, które aktualnie funkcjonuje w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, jest elementem polityki prorodzinnej państwa i zmierza do wsparcia w szczególności rodzin wielodzietnych, poprzez obniżanie obciążeń podatkowych. Tym bardziej, że rozwiązanie, które zostało zapisane w art. 27 wzmiankowanej ustawy, stosuje progresywną kwotę odliczeń oraz w przypadku posiadania trojga lub więcej dzieci nie stosuje kryterium dochodowego.

W tej sytuacji, zresztą zgodnie z odpowiedzią, którą otrzymaliśmy od Ministerstwa Finansów, pragnę poinformować, że aktualnie nie są prowadzone prace zmierzające do zmiany tego zapisu, dotyczącego tak zwanej ulgi na dzieci. Natomiast pragniemy zwrócić uwagę na to, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych przewiduje inne ulgi, których celem jest redukcja obciążeń fiskalnych rodziców dzieci niepełnosprawnych – w szczególności trzeba tu wskazać ulgę rehabilitacyjną, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy, oraz zwolnienie z opodatkowania zasiłku pielęgnacyjnego, o czym jest mowa w art. 21 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Obok tego nie należy zapominać o programie 500+, który od 1 lipca bieżącego roku realizowany jest bez kryterium dochodowego, a z którego również korzystają dzieci niepełnosprawne. Reasumując, w ocenie Ministerstwa, propozycja zawarta w dezyderacie, w obecnym stanie prawnym, nie znajduje akceptacji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Panie dyrektorze, wyjaśnienia są zrozumiałe, ale konkluzja nie. Panie dyrektorze, wyraźnie pokazaliśmy przedstawiając tę petycję – ja ją przedstawiałem, więc pozwałam sobie odnieść się do tej odpowiedzi – że minimalne przekroczenie progu określone w ustawie powoduje niemożność skorzystania z ulgi. Tak jest w sytuacji osoby, która tę petycję wniosła.

Ta ulga jest niewielka. Powiedzmy sobie wprost: jest to bardzo mała kwota miesięczna. Z wyliczeń ministerstwa wynika – to jest państwa odpowiedź – że gdyby zrealizować postulat zawarty w petycji, to roczny koszt dla budżetu państwa wynosiłby około 11 mln zł. Przecież to są osoby, które nie występują o świadczenia. Czują się natomiast pokrzywdzone tym, że dowiadują się nagle o minimalnym przekroczeniu, co może oznaczać, że pod koniec roku jest jakaś dodatkowa umowa lub premia. Efekt tego jest taki, że w ogóle nie mogą skorzystać z tej ulgi. A ta ulga – z tego, co pamiętam – to jest około 92 zł miesięcznie. Czyli to jest taka kwota rocznie. Te 92 zł miesięcznie to jest mniej niż koszt 2 godzin rehabilitacji. Patrzmy więc na te proporcje.

Z jednej strony jest to nieduża kwota pomocy, ale jednak jest to pewien gest, pewien symbol traktowania tych osób. Z drugiej strony to nie są skutki dla budżetu państwa, przy których można by mieć obawy, czy budżet państwa taki ciężar dodatkowy udźwignie. Mówimy właśnie o tym w odniesieniu do rodziców z dzieckiem niepełnosprawnym. Osoba, która wystąpiła z tą petycją, od lat ponosi ogromne wysiłki, żeby dziecko, które doznało mocnej niepełnosprawności przy urodzeniu, mogło być rehabilitowane i żeby skutki tej niepełnosprawności minimalizować. To są wieloletnie działania, w zasadzie bez końca.

Dlatego wydaje mi się, że skoro jest to sprawa taka punktowa, dotyczy ona tak wąskiego kręgu i stanowi minimalny ciężar dla budżetu państwa, to należy wyraźnie powiedzieć, że te osoby powinny z takiej ulgi korzystać. Nie powinno być tej obawy, że minimalne przekroczenie granicy dochodu te osoby go pozbawi. Takie jest moje przekonanie. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, może pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Po pierwsze odpowiedź ministerstwa jest bardzo wyczerpująca. Bardzo dokładna, łącznie z tymi szacunkami, z informacjami. Oczywiście ponieważ gospodarzem ustawy podatkowej jest Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie ma mocy bez zielonego światła ze strony Ministerstwa Finansów.

Wydaje się, że gdyby Komisja podjęła decyzję o inicjatywie ustawodawczej, to partnerem, który będzie przygotowywał stanowisko rządu, będzie Ministerstwo Finansów, ponieważ poruszamy się w ustawie podatkowej. Warto w uzasadnieniu rozwinąć coś, co bym nazwał wątkiem inwestycyjnym – każda złotówka wydana na zapewnienie lepszego rozwoju dziecka z niepełnosprawnością oznacza w przyszłości zdecydowanie większe prawdopodobieństwo mniejszych świadczeń ze strony państwa. Nawet jeżeli rehabilitacja co dziesiątego dziecka przyniesie efekty, które doprowadzą do samodzielności, to z punktu widzenia wydatków państwa jest to finalnie bilans dodatni. Wydaje mi się, że w tym momencie warto byłoby ten wątek poruszyć, mając niewielką kwotę 11 mln zł. Jakbyśmy podzielili tę kwotę na potencjalne kwoty renty socjalnej, to jest to bardzo niewielka liczba osób.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Ja chciałbym jeszcze podkreślić, że w odpowiedzi pisemnej zawarto stwierdzenie, iż resort finansów nie wyklucza wprowadzenia postulowanej zmiany w przyszłości. Skoro słyszymy, że budżet na przyszły rok jest w tak znakomitej formie i po raz pierwszy będzie bez deficytu, to wydaje mi się, że to jest ten moment, w którym można również takie poszerzenie tej ulgi wprowadzić. Dlatego rekomenduję, aby Komisja wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą w tej sprawie. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Czy są zastrzeżenia? Nie słyszę. Uznaję zatem, iż Komisja podjęła decyzję o podjęciu inicjatywy ustawodawczej w sprawie zniesienia limitu uprawniającego do skorzystania z ulgi

na małoletnie dziecko, w przypadku dziecka z niepełnosprawnością, w podatku dochodowym od osób fizycznych. Jednocześnie przyjęliśmy odpowiedź. Czy do takich decyzji są uwagi? Dziękuję.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu: odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 175 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmiany przepisów dotyczących dodatkowego urlopu wypoczynkowego oraz podniesienia maksymalnej wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Bardzo proszę przedstawiciela ministra finansów o przedstawienie odpowiedzi. Kto z państwa? Tu są panie, proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Organizacji Krajowej Administracji Skarbowej Ministerstwa Finansów Anna Długosińska:

Dzień dobry, panie przewodniczący, panie i panowie posłowie. Anna Długosińska zastępca dyrektora Departamentu Organizacji Krajowej Administracji Skarbowej, jako że funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej to Krajowa Administracja Skarbowa. Minister finansów w piśmie skierowanym w odpowiedzi na dezyderat 175 wyraził stanowisko jednoznaczne, że nie jest zasadna zmiana przepisów prawa w zakresie opisanym w dezyderacie, zarówno w odniesieniu do pierwszego, jak i drugiego postulatu.

Pierwszy z nich dotyczył wydłużenia, po osiągnięciu pewnego wymiaru, urlopu o dodatkowe 5 dni. Dokonałiśmy analizy i porównania stanu rzeczy w tym zakresie pomiędzy różnymi służbami. Uważamy, że argumentacja, która towarzyszy postulatowi – ma on służyć ujednoczeniu zasad udzielania urlopów dodatkowych w ramach wszystkich służb mundurowych – wskazuje na to, że realizacja tego postulatu w odniesieniu tylko do Służby Celno-Skarbowej nie zapewni takiej jednolitości. Wszystkie służby mają bardzo zróżnicowane podejście do urlopów dodatkowych. Są one udzielane nie tylko ze względu na wymiar i czas służby. W związku z tym Służba Celno-Skarbowa, która również ma urlop dodatkowy, nie wyróżnia się na tym tle ani w sposób negatywny, ani pozytywny. Są służby, które mają ten urlop po prostu nieco bardziej lub mniej przesunięty w czasie. W związku z tym uważamy, że ta sytuacja na tle pozostałych służb mundurowych wygląda podobnie.

Natomiast w odniesieniu do drugiego postulatu, czyli podniesienia dodatku za staż służby z 25% do 35%, przeprowadziliśmy dokładne obliczenia. Wynika z nich, że koszty tego rodzaju przedsięwzięcia byłyby jednak istotne dla budżetu. Dawaliśmy w piśmie informacje, że wynosiłyby one około 8 mln zł rocznie. Jeżeli chodzi o Służbę Celno-Skarbową, to podobnie jak cała Krajowa Administracja Skarbowa podjęła ona w roku 2019 duży trud dotyczący wieloletniego planu modernizacji, którego istotnym elementem jest również modernizacja wynagrodzeń i uposażeń. W ramach tego programu nie przewidzieliśmy podniesienia dodatku stażowego i środków finansowych na ten cel. Wydaje się, że wprowadzenie pewnych elementów modernizacyjnych systemu wynagrodzeń i uposażeń powinno nastąpić najpierw, a potem można rozważać kolejne elementy.

Bardzo ważnym argumentem w przypadku sytuacji Krajowej Administracji Skarbowej jest to, że Służby Celno-Skarbowej nie możemy porównywać tylko i wyłącznie do realiów innych służb. W naszej organizacji tak naprawdę funkcjonariusze to 1/5, a 4/5 to korpus służby cywilnej oraz tzw. pracownicy pozamnożnikowi. Realia zarówno ich dodatku stażowego, jak i urlopu dodatkowego, którego nie mają, z wyjątkiem urzędników służby cywilnej, tak naprawdę na dzień dzisiejszy znacząco odbiegają od korzystniejszej sytuacji Służby Celno-Skarbowej.

Za każdym razem rozważając te kwestie, szef KAS musi brać pod uwagę te dwie duże grupy zawodowe, które ze sobą współpracują i wzajemnie się przenikają. Tak że stanowisko ministra finansów jest takie, że zmiana w tym zakresie nie jest zasadna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Petycję przedstawiał pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, pani dyrektor bardzo szczegółowo omówiła odpowiedź z Ministerstwa Finansów

na dezyderat. Rzeczywiście bardzo szczegółowo na posiedzeniu Komisji omawialiśmy te postulaty.

W tej odpowiedzi widzimy, że podwyższenie dodatku stażowego dla funkcjonariuszy Służby Celno- Skarbowej będzie czynnikiem, który w sposób istotny będzie dzielił tę grupę zawodową. W Krajowej Administracji Skarbowej są też pracownicy korpusu służby cywilnej. Ich maksymalny dodatek stażowy wynosi aktualnie 20% wynagrodzenia zasadniczego. Przede wszystkim w tej odpowiedzi istotne jest to, że proponowane w petycji zmiany nie są elementem uzgodnień ze stroną społeczną i związkową działającą w Krajowej Administracji Skarbowej.

Rozumiem, że toczą się rozmowy na temat programu wieloletniego dotyczącego modernizacji Krajowej Administracji Skarbowej i te postulaty nie były omawiane. Zresztą z tej odpowiedzi wynika, że znaczne środki będą przydzielone na podwyżki wynagrodzeń i uposażeń oraz dodatkowe funkcje motywacyjne. Biorąc pod uwagę to, że strona społeczna, związkowa prowadzi ten dialog i te dodatkowe środki będą wypłacane, ale troszkę w inny sposób, podzielałbym stanowisko Ministerstwa Finansów, że nie uczestnicząc w tych rozmowach, trudno by nam było teraz rozdzielać te środki. Widzimy też, że one są znaczące. Wprowadzenie proponowanych zmian, które są zawarte w petycji, od 1 stycznia 2020 r. skutkowałoby wzrostem wynagrodzeń o około 8 mln zł rocznie. Rekomenduję przyjęcie odpowiedzi na dezyderat. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę chętnych. Zatem jest rekomendacja, aby Komisja przyjęła odpowiedź Ministerstwa Finansów na dezyderat nr 175 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmiany przepisów dotyczących dodatkowego urlopu wypoczynkowego oraz podniesienia maksymalnej wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję więc, że Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu. Petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych poprzez objęcie jej zakresem żołnierzy odbywających służbę w wojskach kolejowych.

Przypadł mi zaszczyt przedstawienia tej petycji. Wnoszący wnioskuje o przeprowadzenie legislacji w celu dokonania zmiany ustawy z dnia 2 września 1994 r. poprzez uwzględnienie służby w brygadzie wojsk kolejowych, powołanej uchwałą Rady Ministrów z 6 października 1959 r., za represję polityczną a narzucane zadania do wykonania pod nadzorem za system niewolniczy. Wnoszący petycję wskazują, iż w skład brygady wojsk kolejowych wchodziła Jednostka Wojskowa 1035 jako 10. pułk wojsk kolejowych, która za ogromny wkład na terenie Śląska uzyskała miano powstańców śląskich, oraz jednostka 1039 jako 11. pułk kolejowy, który za wkład na terenie Rzeszowszczyzny uzyskał miano Stanisława Łańcuckiego. Garnizonem pułku było miasto Przemyśl. W skład brygady wchodził również trzeci batalion mostowy z Inowrocławia. Jednostki te figurowały jako bataliony drogowe od 1959 do 1966 roku.

W uzasadnieniu wnioskodawcy wskazują, iż podstawą do realizacji i narzucania przymusowych robót przez żołnierzy tej brygady były rozkazy operacyjne sporządzane przez sztab brygady na podstawie zawieranych umów z przedsiębiorstwem PKP, uwzględniających miejsca i rodzaj wykonywanych robót w określonym czasie, miejsca zakwaterowania oraz wyznaczonych do tych czynności żołnierzy. Sztab brygady decyzją szefa sztabu generalnego w 1969 roku został rozwiązany, a wojska kolejowe wchodzące w jej skład weszły w skład zgrupowania wojsk kolejowych warszawskiego okręgu wojskowego. Wnioskodawcy wskazują, iż materiały uzyskane z Archiwum Wojskowego w Oleśnicy i wojskowego archiwum historycznego są potwierdzeniem represyjnej służby w brygadzie wojsk kolejowych.

W myśl uchwały Sejmu z dnia 18 czerwca 1998 r. o potępieniu totalitaryzmu komunistycznego, narzucając obowiązek wobec podmiotów posiadających uprawnienia ustawo-

dawcze do naprawienia wszelkich krzywd wyrządzonych przez ówczesne władze PRL. Powszechną deklaracją praw człowieka, jak i wyżej wskazaną uchwałą Sejmu nadaje się nam – jak piszą wnioskodawcy – uprawnienia do ubiegania się o zadośćuczynienie za ten niechlubny rodzaj służby. Wnioskodawcy wskazują także, że w sprawie tej stosowny wniosek wraz załącznikami jako dowód przesłano do przewodniczącego Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, pana Ryszarda Terleckiego. Wniosek ten bez analizy dokumentów nie uzyskał poparcia, co bezzasadnie potwierdziła Kancelaria Sejmu. Działanie takie nie znajduje żadnego uzasadnienia, bowiem kierowane prośby, składane przez parlamentarzystów interpelacje nie znajdują chęci wyjaśnienia tej afery w Ludowym Wojsku Polskim, która dotknęła około 80 tys. powołanych do tej służby obywateli naszego kraju.

Ekspert Biura Analiz Sejmowych wskazuje, iż petycja dotyczy wniosku o zmianę przepisów o randze ustawowej, a więc jest właściwie zaadresowana i spełnia wymogi formalne określone w ustawie o petycjach. Ekspertyza wskazuje, jak wiele czynników podlega tu uwzględnieniu i jak wiele różnych grup doświadczało represji w różnych formach.

Szanowni państwo, to tyle jeśli chodzi o petycję i stanowisko Biura Analiz Sejmowych. Czy ktoś z państwa w tej sprawie chciałby zabrać głos? Ja w takim razie proponuję dezyderat do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej o ocenę i stanowisko w tej sprawie – na ile służba w wojskowych brygadach kolejowych powinna zostać uznana za represję czasów państwa totalitarnego, a także w jakim stopniu osoby, które doświadczyły represji, powinny uzyskać stosowne świadczenia. Pan poseł Jacek Świat, proszę bardzo.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni państwo, podobną petycję już rozpatrywaliśmy, o ile pamiętam. To już było jakiś czas temu. Wówczas Instytut Pamięci Narodowej przedstawiał stanowisko, że nie ma jakichś konkretnych dowodów, aby takie służby jako kolejowe były źródłem jakiejś szczególnej represji. Pamiętam dyskusję – sam wtedy wyrażałem stanowisko, że żołnierze w PRL byli wykorzystywani do różnych celów, czasem społecznie pożytecznych, jak pomoc powodzianom, a innym razem byli traktowani jak darmowa siła robocza. Czasami to było na lewo robione, bo generałowie remontowali dom. W istocie jakby iść tym tropem, to wszyscy lub prawie wszyscy, którzy byli dorośli w czasach PRL, byli w jakimś stopniu represjonowani, wykorzystywani czy wyzyskiwani. Oczywiście my możemy wystąpić z dezyderatem, ja jednak przyznam, że jestem bardzo sceptyczny. W gruncie rzeczy równie dobrze mógłbym powiedzieć, że jako licealista w czasach PRL też byłem wyzyskiwany, bo kazano nam jeździć na wykopki i wyręczać PGR-y. Nie neguję pomysłu, by wystąpić z dezyderatem, natomiast co do ewentualnych skutków takich odpowiedzi i proponowanego rozwiązania jestem nastawiony bardzo sceptycznie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Pan przewodniczący Andrzej Smirnow, bardzo proszę.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Ja chciałem zwrócić uwagę na ostatni akapit ekspertyzy. Ekspert zwraca tam uwagę, że identyczna petycja była rozpatrywana przez Komisję i że w takim przypadku, jeżeli nie zaistniały dodatkowe okoliczności, to można odstąpić od ponownego rozpatrzenia tej petycji. Chyba ta petycja, o ile ja pamiętam, była rozpatrywana przed dwoma lub trzema laty w naszej Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kiedyś były dylematy dotyczące formacji służby Polsce, a także pracy w kopalniach. Pamiętam, że był taki czas, kiedy IPN nie potrafił, wskazywał na niemożność rozróżnienia tych, którzy poszli do pracy w kopalniach, żeby odbyć zastępczą służbę wojskową, i tych, którzy w ten sposób byli represjonowani. Po iluś latach badań i analiz IPN sformułował stanowisko, że jest w stanie odróżnić tych, którzy pracowali w kopalniach z własnej woli – bo właśnie chcieli w ten sposób odbyć zastępczą służbę wojskową i mieć dochody – od tych, którzy byli w ten sposób represjonowani. Ja myślę, że nic nie stoi na przeszkodzie, żeby w dezyderacie zapytać ministra rodziny, pracy i polityki spo-

łecznej, który też pewnie zasięgnie informacji w IPN, o stanowisko w sprawie postulatów zawartego w petycji. Dlatego wnioskuję o wystąpienie z dezyderatem. Pan przewodniczący, bardzo proszę.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Ja nie w tym sensie. Znam sprawę doskonale, bo mój brat był żołnierzem górnikiem. Oczywiście te osoby były represjonowane, kierowane do specjalnych batalionów – co do tego nie ma najmniejszej wątpliwości. Zwracam tylko uwagę na stronę czysto formalną, że my w tej Komisji sprawę batalionów kolejowych rozpatrywaliśmy. Stąd moja wątpliwość, czy ponownie należałoby w tej chwili przystępować do rozpatrzenia, skoro żadne nowe okoliczności w tej sprawie nie wpłynęły.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Szanowni państwo, zatem poddaję pod głosowanie – kto z pań i panów posłów jest za wystąpieniem z dezyderatem w tej sprawie do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej? (4) Dziękuję. Kto jest przeciw? (4) Dziękuję. Kto się wstrzymał? (1).

4 głosy za i 4 przeciw, tak? Szanowni państwo, uznaję, że jako przewodniczący Komisji głosowałem za dezyderatem, a zatem przyjmujemy inicjatywę wystąpienia z dezyderatem w tej sprawie.

Przechodzimy do kolejnego punktu – piątego. Bardzo proszę panią poseł Kornelię Wróblewską o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez usunięcie słowa „istotne”.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Bardzo dziękuję. Pani przewodniczący, szanowni państwo, autor petycji żąda zmiany art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez usunięcie z tego przepisu słowa „istotne”.

Uzasadniając, autor petycji wskazuje, że sądy nie stwierdzają nieważności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, nawet w przypadkach ewidentnych, na przykład braku określenia przeznaczenia, parametrów zagospodarowania, parametrów zabudowy, czy linii zabudowy. W jego ocenie swobodnie stwierdzają, że takie uchynienia nie są istotnym naruszeniem prawa. Przepis ten w aktualnym brzmieniu staje się w znacznej części spraw wnoszonych i rozpatrywanych na jego podstawie przez sądy administracyjne przepisem martwym.

W opinii Biura Analiz Sejmowych natomiast szczegółowo wypunktowane są przepisy prawa oraz używane w nich kluczowe pojęcia, które stanowią merytoryczną odpowiedź na żądanie autora petycji. Co istotne – kwalifikowana przesłanka istotnego naruszenia trybu nie była znana w poprzednio obowiązującej ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym. Pojawiła się dopiero w późniejszych nowelizacjach. Analizując użycie słowa „istotne” w art. 28 ustawy, należy pamiętać, co jest głównym celem tego artykułu: jest nim zagwarantowanie ochrony praw podmiotów, które mogą zostać naruszone w wyniku sporządzenia lub zmiany studium lub planu miejscowego. I tak jest do dziś. Nieważnością skutkuje naruszenie trybu postępowania w przedmiocie sporządzenia planu miejscowego, a nie – jak to było wcześniej – każde naruszenie art. 18 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 roku.

W opinii Biura Analiz Sejmowych wyszczególniono, co judykatura uznaje za istotne naruszenie trybu sporządzania studium lub planu miejscowego oraz za istotne jednocześnie naruszenie zasad i trybu sporządzania planu miejscowego, co w ocenie sądów administracyjnych nie stanowi podstawy do stwierdzenia istotnego naruszenia prawa, a tym samym stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy. Warto się akurat z tymi rzeczami zapoznać, ale jest tego dosyć sporo. Pozwolicie państwo, że nie będę przytaczała. Warto wskazać, że tożsama petycja w sprawie zmiany art. 28 została rozpatrzona na posiedzeniu Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w dniu 17 lipca 2019 r. Postulaty petycji nie uzyskały akceptacji Departamentu Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju, w którym toczą się obecnie prace nad projektem zmiany tej ustawy, co wybrzmiało w trakcie posiedzenia tej Komisji. Tam przedmiotowa petycja została odrzucona.

Podsumowując, nie każde naruszenie zasad sporządzania danego aktu, jak również nie każde naruszenie trybu skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części. Naruszenie takie musi zostać obiektywnie ocenione jako istotne. Dlatego to słowo jest bardzo ważne. Uznaje się, iż przyjęte aktualnie przez ustawodawcę rozwiązanie, tj. wprowadzenie przesłanki istotności, jest zasadne. Żądanie autora petycji jest więc niezasadne. To jest moja rekomendacja, Wysoka Komisjo. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pani, bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju Izolda Buzar-Śmigiel:

Izolda Buzar-Śmigiel, główny specjalista w Departamencie Polityki Przestrzennej Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju. Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, resort tożsamy pogląd wyraził w odpowiedzi na petycję, która również wpłynęła do resortu. To nastąpiło 13 sierpnia tego roku i jest opublikowane na stronie internetowej ministerstwa.

Wprowadzanie istotności naruszenia przez ustawodawcę jako przesłanki do stwierdzenia w części lub w całości uchwał gminy w zakresie studium lub planu miejscowego jest zasadne. Jest wynikiem prawie 25-letniego doświadczenia stosowania prawa w tym obszarze – począwszy od wskazanej tu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym. Najpierw przepis wskazywał, że każde naruszenie procedury sporządzenia tych aktów stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności. W wyniku doświadczeń rozszerzono ten przepis już w kolejnej ustawie z 2003 roku o zasady sporządzenia, czyli o zawartość merytoryczną. Dodając równocześnie do trybu to określenie „istotny”. W kolejnej nowelizacji, w 2015 roku, ustawą o rewitalizacji słowo „istotne” pojawiło się również przy tej części merytorycznej.

A więc mamy dwa obszary. Zasady – to jest ta zawartość planu czy studium. Natomiast jeśli chodzi o tryb – to jest procedura, czyli zakres i kolejność poszczególnych czynności, które organ wykonawczy gminy musi dokonać, żeby doprowadzić do uchwalenia przez radę gminy planu lub studium. Dla przykładu można wskazać, że jeżeli plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny szczególnego narażenia na niebezpieczeństwo powodzian czy pod zalesienie, to trudno żądać uwzględnienia w tym planie wskaźników urbanistycznych, które dotyczą zabudowy, skoro takich terenów nie ma. Tak samo w 1994 roku każde naruszenie procedury, nawet zmiana kolejności wykonywania czynności, skutkowało stwierdzeniem nieważności.

Orzecnictwo sądowo-administracyjne jest w tym zakresie już ugruntowane. Można tu przytoczyć wyrok Sądu Administracyjnego w Łodzi z tego roku, z którego wynika teza: nie każde naruszenie zasad sporządzenia planu miejscowego lub trybu jego sporządzenia skutkować będzie bowiem stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części. Naruszenie takie musi zostać ocenione jako istotne, czyli takie, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, gdy przyjęte ustalenia planistyczne są jednoznacznie odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono zasad lub trybu sporządzenia planu miejscowego. Sądy każdorazowo w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego po prostu badają, czy to naruszenie prowadziło w konsekwencji do przyjęcia odmiennych ustaleń. Jeśli nie, to nie uznają tego jako istotnego naruszenia.

To samo uzasadnienie, które można by przytoczyć, to komentarz pana prof. Niewiadomskiego, który wyjaśnia kiedy następuje istotne naruszenie: „W przypadku naruszenia zasad sporządzenia studium lub planu ustawodawca wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. A zatem nie każde naruszenie zasad sporządzenia studium lub planu skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części, a jedynie takie, które miały wpływ na merytoryczną zawartość aktów planistycznych”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Jest rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej pety-

cji. Czy wobec takiej rekomendacji są jakieś uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję.

Ostatnia dzisiaj petycja: w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy w zakresie przepisów dotyczących ubezwłasnowolnienia. Proszę panią poseł Wróblewską o przedstawienie petycji.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, autor petycji wskazał na 14 istotnych punktów, które należałoby znowelizować, czy wprowadzić w tych nowelizacjach, wspomnianych przez pana przewodniczącego ustaw.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Przepraszam bardzo. Panie dyrektorze, ale może by pan jeszcze przez tę petycję został? Ona dotyczy ubezwłasnowolnienia. Myślę, że to jest obszar, w którym też do pana może sprawa trafić w dalszym postępowaniu. Dziękuję bardzo.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Petycja została wniesiona w interesie publicznym. Autor postuluje zniesienie instytucji ubezwłasnowolnienia całkowitego i częściowego oraz wprowadzenie instytucji opieki asystencyjnej, zakładającej pozostawienie podopiecznemu pełnej zdolności do czynności prawnych i udzielanie mu wsparcia w podejmowaniu decyzji przez opiekuna. Poza tym proponuje wprowadzenie opieki z reprezentacją równoległą. Zgodnie z postulatem przedstawionym w petycji osobie podlegającej tego rodzaju opiece przysługiwałaby zdolność do czynności prawnych, przy czym opiekun posiadałby prawo do reprezentowania podopiecznego w określonym zakresie. Oprócz tego w petycji zaproponowano ustanowienie obowiązku przebadania podopiecznego co 3 lata w celu stwierdzenia zasadności lub bezzasadności dalszego stosowania środka opiekuńczego.

Ponadto postuluje się wprowadzenie regulacji umożliwiających unieważnienie czynności prawnej przez sąd, w przypadku gdy: czynność prawna pociąga za sobą rażące pokrzywdzenie danej osoby lub jej najbliższych lub w sytuacji kiedy osoba ta w chwili dokonywania czynności nie była zdolna do pokierowania swoim postępowaniem oraz rozpoznania jego znaczenia. Autor petycji bardzo mocno wskazuje, iż instytucja ubezwłasnowolnienia jest w Polsce sprawą kontrowersyjną. Powoduje wykluczenie społeczne i prawne. Ubezwłasnowolnień w Polsce niestety z roku na rok przybywa. Polska nadal nie implementowała art. 12 konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. Cytując prof. Wieruszewskiego: „Instytucja ubezwłasnowolnienia jest zła z punktu widzenia humanitarnego oraz punktu widzenia całego systemu praw człowieka. Może być niezgodna z art. 30 oraz 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Trybunał Konstytucyjny, zdaniem autora, wskazywał w przeszłości na potrzebę kompleksowej nowelizacji prawa cywilnego w zakresie ubezwłasnowolnienia. Ubezwłasnowolnienie kończy się dla ludzi śmiercią cywilną. Powoduje odebranie ludziom praw politycznych oraz możliwości decydowania o swoim życiu. Jego zniesienia od lat domagają się takie instytucje, jak chociażby rzecznik praw obywatelskich czy Helsińska Fundacja Praw Człowieka. Powinno ono zostać zlikwidowane i zastąpione systemem wspieranego podejmowania decyzji. Reforma instytucji ubezwłasnowolnienia jest pożądana nie tylko ze względu na potrzebę wypełnienia zobowiązań międzynarodowych, na co wskazał ekspert z Biura Analiz Sejmowych.

Prace nad zmianami były podejmowane w ramach Komisji Kodyfikacji Prawa Cywilnego, lecz wraz z jej rozwiązaniem zostały przerwane. Pytanie: co dalej się dzieje z tym tematem i czy ktoś go przejął? Zdaniem eksperta z Biura Analiz Sejmowych zastąpienie ubezwłasnowolnienia opieką asystencyjną oraz opieką z reprezentacją równoległą – tak jak zaproponowano w petycji – może być rozwiązaniem niedostatecznie chroniącym interesy osoby objętej opieką, jej rodziny, bliskich oraz innych uczestników obrotu prawnego. Z uwagi na to, iż ubezwłasnowolnienie wywołuje skutki prawne nie tylko w zakresie prawa cywilnego, ale również innych gałęzi prawa, realizacja postulatów przedstawionych w petycji wymagałaby zmian systemowych.

Moja rekomendacja jest taka, aby jednak w tym temacie, który bardzo często do nas wraca – z tego, co pamiętam była też ustawa przygotowywana przez Klub Kukiz15, która niestety nie przeszła – wystosować dezyderat do prezesa Rady Ministrów w tym temacie. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan Krzysztof Pater, bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Ja podzielam pogląd pani poseł o celowości dezyderatu do premiera, bo sprawa ma charakter absolutnie systemowy, absolutnie horyzontalny. To nie jest kwestia tylko ministra sprawiedliwości, ale również pełnomocnika rządu do spraw osób z niepełnosprawnościami. Kluczowa sprawa to pytanie co w zamian? Jak ma funkcjonować system opieki?

Ja robiąc mój raport, analizowałem rozwiązania w tym zakresie we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Trzeba powiedzieć, że tendencja jest jasna. Takie kraje jak Polska stały się na przestrzeni ostatniej dekady w zdecydowanej mniejszości, ponieważ większość idzie ku systemom bardzo dużej indywidualizacji, czyli dla każdej kolejnej osoby jest podejmowana decyzja o systemie opieki i wsparcia. Te systemy są bardzo różne. Ja zaryzykowałbym nawet stwierdzenie, że co kraj, to inne rozwiązanie. Na przykład są kraje, gdzie naturalne jest, że opiekunem staje się członek rodziny, jeżeli tylko jest taka możliwość. Są też kraje, gdzie członek rodziny jest wykluczony. Są mechanizmy zabezpieczające, w których pewne kategorie decyzji muszą dostać akceptację sądową. Zdarzają się rozwiązania, które przewidują, że opiekun ma prawo tak jakby weta i wtedy sprawa trafia do sądu. Natomiast gdzie się daje, to kreuje się zasadę, że decyzję podejmuje podopieczny. Tak że te rozwiązania są bardzo różne. Te rozwiązania zasygnalizowane w petycji pokazują obszary.

Natomiast każdy z nich niesie plusy i minusy. Trzeba je systemowo bardzo przeanalizować. Oczywiście nie poświęcać na to kolejnej dekady, bo za chwilę okaże się, że będziemy skansenem. 20 czy 30 lat temu to było rozwiązaniem naturalnym, czyli na zasadzie automatyzmu przypisanie do pewnego pakietu rozwiązań i automatyczne wrzucenie człowieka do jednego czy drugiego koszyka, z którym się wiąże szereg ograniczeń. Tutaj przykładowo propozycja dziesiąta – możliwość uchylecia przez sąd zobowiązania finansowego. Jak mamy do czynienia z zobowiązaniem finansowym to jest też druga strona, więc lepiej jest chyba stworzyć mechanizmy kontroli sądowej przed faktem niż po fakcie. Jeżeli opiekun zaciągnie jakieś zobowiązania, to po drugiej stronie mamy też jakiś podmiot. Pytanie, kto będzie ponosił konsekwencje i jakie? Jeśli mamy kontrolę sądową przed zaciągnięciem zobowiązań, to już jest mechanizm zabezpieczający także drugą stronę transakcji. Tak że pokazuję tylko przykładowo, że to jest mechanizm złożony i pierwszy krok w postaci dezyderatu i potencjalnych intencji byłby bardzo ważny.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Myślę, że co do istoty jest tu daleko posunięta zgoda. Ubezwłasnowolnienie jest dziś rozwiązaniem nieprzystającym do współczesnych czasów, wręcz anachronicznym, i zdecydowanie trzeba od niego odejść. Z drugiej strony brak woli, żeby podjąć te prace. A one nie są proste – tak jak pokazuje katalog postulatów zawartych w petycji i liczba spraw, którą trzeba uwzględnić przy tej nowej regulacji. Dlatego też uważam, że takim właściwym krokiem w przyszłość i szukaniem tego rozwiązania byłby dziś dezyderat do prezesa Rady Ministrów. Dezyderat dotyczy zwłaszcza ministra sprawiedliwości, ale też ministra polityki społecznej, w szczególności pełnomocnika rządu do spraw osób z niepełnosprawnością. Pani poseł, bardzo proszę jeszcze o konkluzję i rekomendację.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Panie przewodniczący, podsumowując to, co powiedział pan Krzysztof Pater – za co bardzo dziękuję – uważam, że powinniśmy wystosować dezyderat do prezesa Rady Ministrów. Są to dosyć rozległe systemowe rozwiązania i trzeba zapytać, na jakim etapie to jest i czy możemy spodziewać się jakichkolwiek decyzji, czy kierunków jeszcze w tej

kadencji i czy są jakieś ewentualne plany pracy nad tym tematem w kolejnej kadencji. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do tej rekomendacji? Nie widzę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów regulujących obecnie instytucję ubezwłasnowolnienia.

Szanowni państwo, w punkcie ostatnim mamy 5 projektów dezyderatów. Przystępujemy do ich rozpatrzenia.

Dezyderat pierwszy jest w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej, kierowany do ministra inwestycji i rozwoju. Petycję referowała pani poseł Wróblewska. Czy jest akceptacja dla projektu dezyderatu?

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Tak, oczywiście zapoznałam się z projektem i nie mam żadnych uwag, panie przewodniczący. Akceptuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie widzę. A zatem uznaję, że Komisja przyjęła dezyderat do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie możliwości wyłączenia spółdzielni mieszkaniowych ze stosowania przepisów o pomocy publicznej.

Kolejny dezyderat – w sprawie zasady wzajemności w zakresie obowiązku wizowego pomiędzy Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Petycję referował pan poseł Duszek. Czy akceptuje pan przedłożony projekt dezyderatu?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Tak, jest akceptacja.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do tego projektu? Nie widzę i uznaję, że Komisja przyjęła dezyderat to prezesa Rady Ministrów w sprawie zasady wzajemności w zakresie obowiązku wizowego pomiędzy Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Następny dezyderat do ministra inwestycji i rozwoju – w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu. Petycję referowała pani poseł Wróblewska. Czy jest akceptacja?

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Jest akceptacja, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie tego projektu? Nie widzę. Uznaję zatem, że Komisja przyjęła dezyderat do ministra inwestycji i rozwoju w sprawie aktualizacji odesłań w ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r.

Kolejny dezyderat, do ministra sprawiedliwości – w sprawie ujednoczenia terminologii zawartej w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Petycję także referowała pani poseł Wróblewska. Bardzo proszę o stanowisko.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Pełna akceptacja, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu tego dezyderatu? Nie widzę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła dezyderat do ministra sprawiedliwości w sprawie ujednoczenia terminologii zawartej w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Piąty dezyderat, do ministra kultury i dziedzictwa narodowego – w sprawie rozszerzenia dostępu do obcojęzycznych programów telewizyjnych. Petycję referował pan poseł Jacek Świat. Czy akceptuje pan projekt dezyderatu?

Posel Jacek Świat (PiS):

Przypomnę, że rozpatrywaliśmy tę petycję na wyjazdowym posiedzeniu we Wrocławiu. Przyznam, że byłem sceptyczny. Bo rzecz dotyczy głównie kwestii, czy istnieje uzasadniony interes społeczny, żeby przymuszać nadawców, operatorów kablowych do ponoszenia ciężarów retransmisji czy transmisji obcojęzycznych materiałów. Ale po dyskusji uznaliśmy, że warto jednak taki dezyderat wystosować i w pełni zgadzam się z jego treścią.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie projektu tego dezyderatu? Nie widzę. Uznaję zatem, iż Komisja przyjęła dezyderat do ministra kultury i dziedzictwa narodowego w sprawie rozszerzenia dostępu do obcojęzycznych programów telewizyjnych.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Raz jeszcze tylko przypomnę, iż na ostatnim posiedzeniu Sejmu planujemy trzy posiedzenia naszej Komisji. W środę jedno i w czwartek dwa posiedzenia. Proszę o ich uwzględnienie w państwa terminarzach. Bardzo dziękuję. Wyczerpaliśmy porządek posiedzenia. Zamykam posiedzenie Komisji. Dobrego popołudnia.